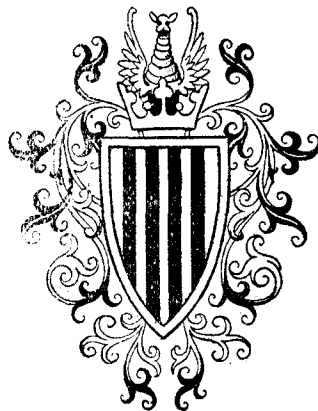

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

S U M A R I

De la setmana. — L'Aranya, *per* Cèsar Jordana. — Del caciquisme a Granollers. — Més dels comptes. — Conversa setmanal, *per* March. — Comentaris. — D'arts, *per* Wootz. — Crònica de la Comarca.

ANY I

NÚM. 7

ISEMPRE EN GUARDIA!

Preparats sempre per a fer qualsevol treball tipogràfic per gran i difícil que sigui. Al efecte nostra impremta està montada absolutament a la moderna. Està proveïda d'un extens assortit de tipus de tots estils, premses, màquines i eines necessàries per a l'impressió de memebrets, impressió a relleu, impressió de fotogra-

vats, de treballs a variis colors. Especialitat en la confecció de catàlegs, follets i anuncis de :: comerç, indústries i oficis :: Se garanteix l'esmero i artística qualitat dels treballs d'aquesta :: :: :: impremta :: :: ::

JAUME JOSEPH

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * Banquer * * * * *

:: Operacions de Banca y Borsa
Descompte de Lletres :: Checs
Pago de Cupons :: Compra y
venda de tota classe de paper
:: :: negociable en Borsa :: ::
AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115
GRANOLLERS

Alcoholos * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages

Sucursals a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 10 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

De la setmana

POQUES coses de nou son esdevingudes durant la última setmana. A Barcelona malgrat l'aparenta tranquil·litat que regna, continuan en peu innumbrables conflictes, entre ells el mes important es el del ram de la construcció. La qüestió social no ha sigut solucionada ni es pot preveure una solució propera. El mal te arrels massa fortes que resisteixen l'huracà de violència que va despertar ell mateix i cal felicitar-nos pro, del exquisit tracte, amb que les digníssimes autoritat militars han resolt la crisi agudíssima que tants perjudicis ha ocasionat.

La vaga dels telegrafistes deiem en nostre anterior número es manifestament injustificada i subversiva. L'opinió pública ha confirmat aqueix parer, i es mostra propicia a ajudar al principi d'autoritat, que aquesta volta no s'el podrà titllar de excessivament enérgic i violent, ja que son clars i manifestos els seus reiterats esfor-

ços per a no tenir que aplicar mides disciplinaries, calificades ja d'oportuníssimes.

Sembla que en la política internacional estem ja a punt d'assolir la firma del tractat de pau. Les condicions imposades pels vencedors s'ajusten perfectament als catorze punts del programa d'en Wilson, i son d'admirar l'altesa de mires i la gran serenitat que els prohoms de les grans nacions aliades han posat al redactar-les. La pau regnarà durant molt temps i hem d'esperar confiadament que no tornarem a veure els greus destrossos i calamitats sofertes durant els últims quatre anys.

Anuncien, desde Madrid, el pròxim trasllat del secretari del Govern civil senyor Die i Más. Ens alegrem de la notícia, perque representarà, sens dubte, un ascens a la seva carrera, però ho sentim per en Torras i altres cacics de la província que encara no han sigut escombrats com mereixen, ja que tenien en ell un veritable amic i un amparador de totes les seves malifetes.

L'aranya

JORDI Català, dimecres passat, ens obsequià amb un lonx onomàstic. Feu els honors, l'elegant serè, d'una faisó refinada, sadoll d'humor. Després, en ésser ja la taula neta de l'utilatge de l'àpat, desplegant un paper gran doblegat que havia agafat de damunt l'escalfapanxes, ens digué, d'un aire seriós qui esgarrifava:

«Avui és el jorn avinent de mostrar-vos l'aranya.»

Els seus fidels, un xic anguniats, cercàvem el llefiscós animal, amb l'esguard, per diversos indrets de l'estança; però ell ens cridà l'atenció envers el paper, qui mostrava, ara ja tot estès damunt la taula, un gran mapa d'Espanya.

Mireu—digué, assenyalant, a mesura del parlar, amb la punta afilada d'un llapis,— l'aranya és aquí. La seva ombra metzinosa fa defallir les terres hispàniques. No veieu la pota subtil, però tanmateix forta, damunt Guadalajara? I aquella altra qui grata Valladolid? Les potes de l'aranya són infinides. Tindrieu de creali'n, encara, allà dalt, allà dalt, a les terres gallegues. Coixeja, ara, a Granada; però s'en refarà, ben segur... Mireu ara la gran teranyina qui empresona la víctima. La xarxa subtil i forta s'entrellaça arreu, endogalant els pobres esclaus. La víctima ja no es debat. Està exhaurida; resignada a la mort...»

Per la paraula de Jordi Català el monstre esdevenia visible. I ens agafà un íntim tremolar de temença.

«Però l'aranya vol heure, encara, un ésser novell, plè de sang novella. Ella treballa arreu, però guaita només envers un indret. La teranyina, aquí, no se li agafa; cada fil que hi llança li costa un màxim esforç i, tot seguit, hom l'hi trenca. Així és ella plena de ràbia... No veieu el seu esguard cobejós? No està mai tipa, la bèstia! Ha emmetzinai, ha empresonat, ha digerit, un per un, els pobles d'Espanya. Però vol,

encara, el poble novell, plè de sang novella, que se li feu escàpol, en un esforç d'heroisme.»

El llapis resseguia, ara, lentament i amorosa, la terra nostra, la terra nostra, bella i potent, cobejada pel monstre.

Jordi Català somrigué finament, en veure els nostres rostres pàlids.

«Homes porucs! — ens apostrofà — Ja no us recordeu del meu Sant?»

Aleshores, a l'unissò, els seus fidels exclamàrem:

«Sant Jordi, mata l'aranya!»

CÉSAR JORDANA

Del caciquisme a Granollers

A les nostres categoriques acusacions d'immoralitat, llençades des d'aquestes planes, contra els aprofitats capdevaners del fastigós caciquisme torrista, hi donen la callada per resposta considerant, prudentment, que *peor es meneallo*.

Però tant se val. Encar que ells defugin tractar de les malifetes que, amb continuat escàndol de la gent honrada, porten comeses i de les que's proposen cometre, expremet la situació que s'els escola, el públic coneix ja prou be la *calanya* de les persones que, per les males arts de la traició i de l'engany, han assolit el govern de la vila contra la voluntat del poble, per a mangonejar els cabals del comú i beneficiarse'n llasfimosament confonent-los amb els propis. Oportunament es demostrarà—confiem que no tardarà gaire—com els granollerins dignes estàn farts de l'inicua farça que representen els odiats directors del execrable caciquisme torrista i del intolerable lladronici que practiquen.

Un moment hi haguè en la política local que

alguns granollerins de bona fè se sentiren sugestionats per les fingides promeses de bon govern i les hipòcrites manifestacions d'amor a la vila que a dojo escamparen en llurs propagandes els funestos capdeavanters del torrisme. Alguns joves a l'iniciar-se l'actuació en les nostres lluites dels que han convertit el torrisme en l'actual quadrilla de *vivales*, atrets per la juvenesa d'alguns dels directors visibles de la novensana organització, se disposaren a reforçar la amb llurs entusiasmes boi refiats de poder-hi incorporar llurs generosos idealismes. Però l'ilusió dels uns i els altres, granollerins de bona fè i entusiastes, se feu ben aviat escàpola cedint son lloc al desencant. Cap de les esperances que, abans de fer-se conèixer, feren concebre el capdeavanters del caciquisme torrista s'ha vist realitzada i en canvi han demostrat palesament—ja ho hem dit altres vegades—com la seva obra ha estat inspirada per reprobables concupiscències i acusa una manca total, absoluta, de moralitat.

No poden, certament, contradir amb èxit les nostres afirmacions perquè's consta que està en la consciència de molta gent que son veritat irrefutable i prefenen, amb llur silenci, que s'en parli el menys possible i no desvetllar la curiositat dels lectors de llurs orgues en la premsa, evitant l'excitar-los a llegir nos i assabentar-se'n. I consti que no hem dit encara la darrera paraula i posseim dades per estona, sense comptar les que de bell nou ens proporcionen, i, si'ls hi plau, per nosaltres no quedarà l'insistir i concreiar mes els càrrecs que'ls hem fet sense necessitat d' haver d'acudir a l'indigne recurs de testimonis falsos, de qual cosa en té, per ara, l'exclusiva el torrisme.

L'adopció de procediments renyits amb les mes elementals nocions de la decència pertany de plé als professionals de la política torrista, pero han tingut al menys la virtut d'indignar al poble honrat i de fer escriuir la bona gent que's resistien a creure fins que l'evidència dels fets els

ho ha demostrat—que's pogués arribar al grau de desvergonyiment i de cinisme que ha assolit la plana major del grup caciquista que per tramposes arts ha lograt apoderar-se de la caixa comunal i mangonejar la de l'Unió en benefici dels intims de la colla i en profit de qualque negoci particular boi vantant-se de redemptors del poble i matadors del drac del caciquisme!

El crit de «Via-fora lladres» que baladrejaven abans d'abastar la clau del rebost municipal els tornarà a la boca provocat per l'acció del bon poble decidit a intervenir activament en la política local i foragitar-ne als polítics gangers arracerats a la casa comunal i que, ara, per tal de conservar el poder que detenten han convertit en udols llur antic crit amb l'intent d'atemoritzar als que's resisteixen a servir de bon grat la indigna política torrista.

Per considerar-lo d'interés en els moments actuals, malgrat el temps passat, reproduim el següent article publicat en *El Vallès Nou* el 14 de Juliol de 1918:

“Més dels comptes

Per fi, com deiem en nostre número passat, s'ha presentat un estat de la *situación económica del Ayuntamiento de Granollers del Vallés en 31 Diciembre de 1917*, al menys així se titula un document que havem rebut autoritzat amb la firma de l'arcalde i del comptador interí. En ell resulta, segons la comptaduria de nostre ajuntament, que en aquella data el deute pujaba 209,162'21 pessetes i com segons l'inspecció que feu don Antoni Suñer en 1914, el deute en 31 de Desembre del 1913 era de 112,678'66 pessetes, resulta, segons aquestes dades, que l'atràs dels anys 14, 15, 16 i 17, es de 96,483'55 pessetes; així ho deiem i ho repetim, es una sencilla resta la que dona el resultat.

Anem ara a estudiar el document presentat, que, en lloc de dir-ne la *situación económica*,

deuriem dir-ne *llista de deutes que tenia l'ajuntament en 31 Desembre de 1917*, perquè no es res més la nota presentada. Vegis sino:

Situación económica del Ayuntamiento de Granollers del Vallés en 31 Diciembre de 1917

	Pessetes
Contingente Provincial	32,276'64
Cupo de Hacienda.	4,786
Hospital-Asilo.	7,400
Bomberos	1,800
Estabanell y Pahisa	4,321'15
Alumbrado de Poblaciones.	913'20
Cruz Roja.	400
Empleados Ayuntamiento (Médicos y Farmacéuticos)	5,551'24
Cuentas de Particulares	16,379'46
Pólizas de Seguros	251'65
Subvención Casa-Cuna	1,937'
» Escuela M. Corte	925
» Pasarelas P. Congost	450
» a «La Unión Liberal»	1,200
Gastos carcelarios.	1,462
» Laboratorio	1,047'24
Alquiler Maestros	1,380
Impuesto Utilidades	7,257'79
Contrata agua Luis Serra	3,000
» » Sans	675
Empréstito de 50,000 pesetas	1,000
» de 30,000 »	10,500
» de 25,000 »	6,500
» de 15,000 »	5,500
» de 90,000 »	61,500
Cupones	2,170
Subvención García Sala, 2. ^a Enseñanza	1,833'34
Alquiler Telégrafos	700
Ramón Novellas	15,125
José Huguet	8,600
Alquiler Guardia Civil	360
José Alsina	1,672'50
Suscripciones	288
SUMA TOTAL.	209,261'21

Granollers, 31 Mayo de 1918

El Alcalde,

J. Montañá.

El Contador interino,

F.^{co} de P. Güells.

Amb veurer aquesta nota n'hi ha prou per a comprendre que això no es un estat sino una sencilla llista de deutes feta corrents i depressa per a sortir del pas, ja que en elles hi figuren per partides molt englobades uns deutes, sens dir de quin any provenen, ni detallant moltes de elles a qui es deuen.

Així veiem una partida que diu: *Cuentas particulares: 16,379'46 pesetas*. Així englobada aquesta partida, cap acreedor del ajuntament pot sapiguer si hi es o no el seu compte, així ningú sap a qui s'ha pagat i a qui s'ha deixat de pagar.

Altra: *Alquiler maestros: 1,380 pessetes*, suposem que vol dir lo que es deu per lloguer de les habitacions dels mestres oficials, però tampoc sabem a qui l'han abonat i a qui no.

Altra: *Cupones: 2,170 pessetes*. Aquestes a més de semblar-nos un xic baixa, tampoc sabem a qui'ls deuen i a qui no, perquè calculant per les dates dels que encara se deuen a algú, ni amb el doble n'hi hauria prou.

Tampoc sabem dels emprèstitos que enumera quines son les làmides amortitzades i encara no pagades, coses totes elles que en un verdader estat deu dir-se, per a que el públic pugui jutjar de la equitat i sinceritat que ha regit al fer els pagos.

Ja diguerem també que hi faltava l'emprèstit de 60,000 pessetes del que a bon segur hi ha alguna cosa pendent.

A més, demostra que això no es un estat sino una llista de deutes, el que en ell s'hagi omífit l'Actiu que tenia l'ajuntament en aquella data, perquè es de creure que alguna cosa tindria a cobrar l'ajuntament en 31 de Desembre de 1917.

Nosaltres, que en qüestió de comptes creiem que no s'hi deuen barrejar partidismes i perjudicis, perquè els números sempre son números, havem de manifestar estranyesa i, si es vol, recel de la forma com s'ha presentat el tan nomenat estat.

Nosaltres, i amb nosaltres molts granollerins, trobarem molt inesplicable que al entrar el senyor Torras a l'alcaldia en 1916 no publicqués un estat de com trobà la situació econòmica, lo que li hauria franquejat el camí per a demostrar la seva gestió de 1916 i 1917; com també trobem molt dubtós que al fer l'estat de que tant se parla no s'hagi separat l'administració del 1914, 1915

de la del 1916 i 1917, per a que cada un respongués de la seva gestió.

No ens expliquem tampoc perquè en lloc d'un estat s'ha fet sols una llista de deutes sens detallar-los, sens fer constar l'actiu o siga lo que devia cobrar l'ajuntament, perquè no es un verader estat no figurant-hi lo que es té a cobrar, però sols lo que es factible de cobrar, lo que es segur que entrarà en caixa, no el cúmulo de partides fallides que té l'ajuntament.

Amb més cura i detall en l'enumeració dels deutes posant-los-hi tots, i d'una forma que el qu'es acreedor de l'ajuntament, sens més que veurer la relació pogués cerciorar-se de si era o no el seu compte, i per altra part amb la relació també del que te a cobrar de vritat, lo quehan de ser diners en caixa, es com deu presentar-se un estat, i encar per a més garantia dels ajuntaments passats, posant els atrassos per anys i no tots englobats; així es com deuria ésser la exposició clara i sincera de la situació econòmica de un ajuntament. Lo que s'ha fet ara sembla fet amb por, no gosant a parlar clar, fent sols una nota dels deutes per a sortir del pas, i dient encare que si'ls impugnan faràn, diràn i demostraran. Si tenen quelcom d'amagat han fet mal en no dir-ho; que ho diguin i si es que tan bé ho han fet els alabarem sens reserva. Però molt temem que no serà així; si fos ja ho haurien dit en l'estat, ja que amb números no s'hi pot jugar, perquè per a fer-los dir un dia lo contrari d'un altre hi ha molts treballs. Els números no s'hi prestan, tenen massa consciència i dos i dos sempre faràn quatre, aquí i a tot arreu.

En resum, que lo presentat es una llista de deutes i no un estat; llista no prou detallada i que donant-la per bona, que es molt dir, confessa un deute de 209,162'21 pessetes, de les que deduides les 112,678'66 que hi havia, segons la inspecció gubernativa, en 1913, resultaria un atrás de 96,483'55 pessetes en els quatre anys últims.

¿Qué diuen que no es vritat?

Havem repassat la resta i la trovem bé.

¿Qué les dades de que partim no son certes?

L'una ens l'ha dada la memòria de l'inspecció de 1914; l'altre l'alcaldia actual.

Nosaltres per are no en tenim d'altres i agraïrem als que les finguin que en les donguin però amb números, ja que els números sols se combaten amb números.

Conversa setmanal

COM anem senyor Gregori?
—Benvingut Nasi, benvingut. ¿Qué t'es-times més, seure aquí o anar a donar un tom per l'hort? Fá bona tarda...

— Si senyor, anem al hort i així si'ns diuen després que venim de l'hort no dirán cap mentida.

— Sempre'n tens una per dir; bé, bé; ¿que'm contes de nou?

— Poca cosa, senyor Gregori; molta calma.

— Nasi, l'altre setmana feies molt el valent i are ja trobes que hi ha calma, ¿qué ja t'has deixat *influir*?

— No, ¡aixó mai, senyor Gregori! Jo, soc jo i sempre seré el mateix. Aixó es el que voldrien, que jo'm deixés *influir*, que diu vosté; ¡peró a en Nasi no'l tomba ningú!

— Bé, home, bé; ja't crec. ¿No veus qu'era una broma que t'he fet?...

— Com a broma ho prenc, però li suplico que no m'en fassi d'aquestes bromes.

— No'm fassis riure... ¡Oh! i tan sério com ho dius!

— Es que jo sempre dic el que penso, fins quan crec que'ls nostres s'equivocan.

— Deixem aquest punt, Nasi, i escolta tú que ho saps tot.

— No tant, senyor Gregori, no tant...

— Si, home, si; estás enterat de moltes coses.

— De moltes si. Veiam, ¿que'm vol preguntar?

— ¿Podries dir-me qui és en aquest moment l'arcalde de nostra vila?

— Dispensim, senyor Gregori. Aquesta pregunta, en aquesta vila, no es tan fácil de contestar com a vosté li sembla; com a veritable

arcalde constitucional jo crec que es en Montañá. Aquest senyor havia dimitit però, com vosté ja sap, va retirar la dimissió a prec dels seus amics.

— Si, ja ho sé aixó; lo que jo't pregunto i tu ja m'has entés, sino que a voltes fas el paper de tonto sense ser-ne, no es qui es l'arcalde sino qui actualment en fá.

— Aixó es una mica difícil sapiguer ho amb exactitut perque a cada moment es cambien.

— ¿I no saps are qui en fá?

— Com assegurar-ho no podria, però en aquest precís moment em penso que'n figura en Marimón, perque si bé en Montañá el di-lluns Sant acceptá altre cop la vara que havia dimitit, tinc entés que el Dijous Sant va demanar dos mesos de llicéncia.

— Per a fer-ho així tant se valia que no hagués retirat la dimissió; aixó es rifar-se als seus companys i al poble; aixó es fer comèdia.

— També m'ho sembla, però que vol fer hi si aquesta gent son així; un dia dimiteixen amb caràcter irrevocable perqué els veuen el lleutó i queden en ridícul i al cap de tres dies es fan recullir firmes demanant que retirin la dimissió; es deixen convéncer, retiren la dimissió i als dos dies demanen llicéncia.

— Alló de les firmes em feu molt gràcia. Es molt ridícul que a un consistori que ha de tractar de la dimissió del seu president, nomenat pel propi consistori, se li presentin firmes perque no accepti la dimissió; sempre es una coacció de fora, ridícula i tonta, perque si tenien confiança amb la majoria ¿a que venien les firmes? que ja sabem el valor que tenen.

— No'n tenen cap, perque casi sempre es posen per compromís.

— Tens raó; de firmes sempre que s'en volen s'en recullen, siga per lo que siga. Però

deixem-ho aixó qué no'ns interessa. ¿Qui és que fa ara d'arcalde?

— Com a serne en Montañá, com a ferne no ho sé, com a figurar-ne ja li he dit, crec en Marimón, ja que en Montañá te llicéncia i en Paulino es fora.

— Doncs, així deurá ésser en Marimón, però ¿perqué fas aquesta distinció entre fer de arcalde i figurar d'arcalde?

— Ja veurá, a mi'm sembla que en Marimón actua com una mena *d'interina* que sols ocupa'l lloc quan als altres els convé per les seves conveniéncies, però sols l'en fan figurar, no l'en deixen fer.

— Files molt prim, Nasi.

— Seguint l'actuació del nostre ajuntament es veu que quan s'ha de fer el *diplomàtic* fa de arcalde en Montañá; quan s'ha de fer alguna *barrabassada* a la que en Montañá no s'atreveix o per als seus fins particulars no vol fer, en fá en Paulino i quan no s'ha de fer res o'ls convé passar uns quants dies fent el benaventurat...

— Home, Nasi, parla amb més finura.

— Bé, vull dir quan no'ls convé que's fassi res en deixen figurar a en Marimón, potser per amoixarlo, perque feia un quan temps que feia l'entadat, i ell hi passa tot i essent el més il·lustrat de tots tres.

— Ets molt maliciós Nasi, fins et tornes irònic.

— No, senyor, ho dic de bona fé; dels tres es l'únic que té carrera i ho hauria de veure aixó.

— ¿Saps que amb lo que'm dius em recordes lo que passaba en temps d'en Cánoves i en Sagasta? Quan ells no s'entenien o creien convenient no ésser poder per uns quants dies, quan no sabien com resoldre els enredos que tenien a sobre, solien deixar que fos poder

l'Azcàrraga, però a condició que no fes res, i el públic va batejar lo d'*interina*, perquè les criades interines sols serveixen per a que no falti criada, però de fet no fan res.

— Si, te raó Jo recordo d'una casa on si alguna volta tenien interina, sols li deixaben fer la feina imprescindible: escombrar, fer els llits, rentar els plats, etc., i si volia passar la bugada l'hi deien: «Aixó deixi-ho; quan vindrà l'efectiva ja ho farà». Acabant fins per tenir que cridar la senyora per tirar la sal a l'olla.

— Si, aixó mateix es lo que passa en nostre ajuntament. Però, bé, ¿estàs ben segur de qui figura ara davant de l'arcaldia?

— Home, ja l'hi he dit, crec en Marimón i potser a hores d'ara podria ser que en tornés a ésser en Paulino.

— Doncs a mi em digueren que el dimarts d'aquesta setmana, per arreglar el conflicte que es presentava per la falta de farina, en Montaña envià una carta a Mollet, firmant-la com arcalde, demanant farina.

— Aixó no ho sé i encara que fos així tindria excusa, però no debia donar resultat la tal carta, perquè tinc entès que la farina ha vingut per un altre conducte.

— Però la carta la podia firmar el qui fes d'arcalde, no el qui no'n feia.

— No s'hi amohini. A les interines els toca cobrar el jornal i caillar; ¿no veu que son interines i no tenen dret a manar res?

— Així resulta que tot va desballestat. Jo crec, Nasí, amb lo que m'expliques, que no havíem arribat mai a tal grau de desballestament, mai ens havíem trobat en aquesta vila que juguessin amb la vara com si fos pilota de foot bol, que a cosses se la tiren uns als altres, de tal manera que si apartes un moment la vista del joc ja no saps on es ni qui la té.

— Així passa; jo si alguna volta pujo a Casa la Vila sempre tinc de preguntar: —¿Qué hi son? —perqué mai hi trovo a tothom i alguna volta he trobat als agutzils sols. I també tinc de preguntar sempre: —¿Qui fá d'arcalde avui? —perqué mai ho se i a voltes tampoc ho saben en aquella casa.

— Ja estem ben frescos.

— Ja pot dirho.

— A Deu, que's fa tart; ja tornarem a parlarne.

— A reveure, senyor Gregori.

Per trasllat

MARCH.

Comentaris

D'una conversa entre un aixerit arcalde del Vallés i un diputat provincial per el districte:

— Escolti Sr. Torras. Es molt estrany que en el partit de vosté hi figuri una mena de gent estranya, que son el rebuig de tots els pobles, gent que menja carn tots els divendres de Cuaresma i fan ostentació de la seva incredulitat i...

— No li estranyi amic Joan, a mi em convé tenir a tots els pobles, gent que rondini i fassi oposició a tots els projectes que siguin beneficiosos per el districte, perquè hem serveix aixó per a desacreditar als representants del partit contrari.

¿Comentaris?

* * *

Es comenta molt a Granollers i al seu districte la falta de escrúpuls i de sentiments morals de certa gent, que s'avenen facilment a jurar en fals i cometen falsetat i diuen descaradament i fan constar davant dels Tribunals i Jutjats les mes garrafals mentides per servir els baixos designis de determinades persones. Es diu també, que donada aqueixa actitud de procediments no trigaran gaire els perjurs, en trobar la penitencia a la seva falta, car seràn denunciats al Jutjat, per les seves declaracions sense que's pugui fillar a ningú que comensi altra volta la lluita de querelles i denuncies, car es l'únic procediment a seguir contra els que acudeixen a procediments tan vils per el logro de les seves venjanças personals i els seus fins polítics..

TOMÁS DE S. BENET

ADVOCAT

GRANOLLERS: Plaça del Bestiar, núm. 7, primer 1.^a

(Dijous de 10 a 1)

BARCELONA: Canuda, núms. 41 i 43, primer 1.^a

D'arts

L'ALHAMBRA

EL dijous a la nit hi donà un concert el violoncel·lista Bernardí Gàlvez, acompanyat al piano per en Berthold Frankfurter, i ens és grat assenyalar el gros èxit obtingut per tan distingits com simpàtics artistes, que d'una manera brillant executaren les escullides obres que integraven el programa.

La sala feia bó de veure i çò diu molt en favor de nostra vila, així com de sa cultura, més a més que aquesta es reflexà en el silenci que's feu sempre des de'l moment de comensar-se cada audició.

Ens és grat estampar-ho i en fem amb gust l'elogi, doncs sempre és més plaent aquest que tenir de censurar, doncs la censura — que a voltes deuria ésser saludable esperò per a millorar-se de defectes, quan aquets son senyalats als artistes — resulta, les més de les vegades, ésser objecte d'enemistats i per això es que'ns sentim alegres de poder avui, sense preocupacions, elogiar tant als artistes com a nostre poble.

Integraven el programa les següents obres: En la primera part *Sonata* (op. 56), Grieg, (per a violoncel·lo i piano). La segona part, *Sonata* (op. 27, n.º 2), Beethoven, i *Córdoba*, Albéniz, per a piano sol; i la tercera, *Prélude i Bourrée*, Bach, (per a violoncel·lo); *Romanza*, Svendsen-Gàlvez; *La fileuse*, Dunkler; *Nocturn* en mi bemol, Chopin-Gàlvez i *Rapsodia húngara*, Popper, (per a violoncel·lo i piano).

Davant l'insistència de l'auditori repetiren *La fileuse* i executaren, fora de programa, *Aria*, de Bach,

En Gàlvez executa a maravilla totes les obres i d'una manera magistral *La fileuse* i l'*Aria*, i en Frankfurter la seva amb complerta justesa, divent com devia lluitar amb el piano, impropri per aquets comesos.

L'auditori reflectà son interès i complacència amb sos llars i continuats aplaudiments, quins, quasi podríem dir eren per a obligar a repetir tot el programa, així com en els comentaris, tots favorables als artistes, i a «L'Alhambra» per a de manera tant evident, procurar les emocions que dona el bell art de la música.

Woorz.

AQUEST NÚMERO HA SIGUT PASSAT
PER LA CENSURA

Crònica de la Comarca

MARTORELLES

Ve-li-aquí una prova de l'inflència nefasta d'en Torras i dels seus procediments reprobables. Sab tothom la divisió del nostre poble en dos nuclis de població; Martorelles de Dalt i Martorelles d'Abaix. La primera està comunicada per no tenir carretera i l'Ajuntament i els representants del Districte varen treballar per obtenir tan important millora. Es va fer el projecte però per varis inconvenients va ésser modificat i fet un nou estudi del troç de Dalt, agafant la línea més recta per construir la carretera. Ha sigut aprovat aqueix nou projecte i contra l'acord han formulat recurs d'alçada els amics d'en Torras, encarregat per ell a fi de passar entrevancs a l'acció de l'Ajuntament i dels diputats, fundant-se en que el primer projecte havia sigut desestimad.

Tot això ha produït gran indignació en aqueix vehinat, perquè ve a demostrar una vegada mes, que el Sr. Torras no fa al districte sino una política de negació entorpin totes les obres i millores que representen un veritable progrés per la comarca.

GRANOLLERS

Avui a l'església de Nostra Senyora de Montserrat, Convent dels PP. MM. Conventuals, se celebrarà amb solemnes cultes la festa de la seva patrona i patrona de Catalunya, Nostra Dona de Montserrat.

Després de penosa enfermetat que anà minant la seva existència, el dijous dia 24 deixà d'existir el jove en Francesc Serra i Muntané, a l'edat de 22 anys.

La nombrosa concurrència que assistí al enterro fou mostra palesa de les simpaties de que goçaba entre'ls seus companys el malogràt jove.

Als seus afligidíssims pares i germans enviem, des de les planes de LA VEU DEL VALLÈS, el nostre més sentit condol, pregant a Déu per l'etern descans de l'ànima del malaguanyat amic i company. (A. C. S.)

Durant la prop passada setmana la sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 17,675 pessetes i ha pagat per a reintegros 5,544'81, havent overt tres llibretes i comptes d'estalvi noves.

Imp. Joseph : Granollers : Telèfon 101

SABONS

B
A
R
R
A
N
G
E

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (SANS)

FERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50
GRANOLLERS

Comptes corrents en
moneda nacional i
estrangera

Descompte, cobro i
negociació de lletres
sobre totes les places
d'Espanya i de l'es-
tranger

Préstams sobre val-
ors

Obertura de comptes
de crèdit amb garan-
tia de valors de coti-
zació corrent

Compra-venda en les
Borses d'Espanya de
tota classe de fons
públics i valors in-
dustrials

Negociació, cobro i
descompte de cupons
i títols amortitzats

Admissió de dipòsits
en valors

Canvi de monedes

Donem tota classe de facilitats
per a la compra-venda de
mercaderies.

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS

:: :: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: :: ::

Carrer Major, 75

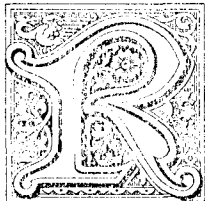
MONTCADA

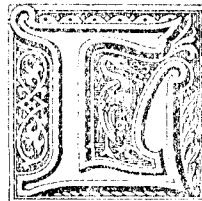
Cristalleria
Porcelana i
Flocça ♦♦♦♦♦♦

MAÇÀS

de

Ramón

Ligé

Ronda de S. Antón, 74

Telf. A. 1264

Barcelona

Taller de
Llauneria

*

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 :: TELEFON 118 :: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A AIGUA

Venda de bidons per a llet

i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÉS EN ELS ENCÀRREGS

